

การโต้แย้งว่าคดีเป็นคดีผู้บริโภค ศาลชั้นต้นรับฟ้องและพิจารณาคดีอย่างคดีแพ่งสามัญ ไม่ถูกต้อง จะโต้แย้งในระหว่างการพิจารณาของศาลสูงได้หรือไม่

นางสาวพรเพ็ญ อินทร์ไทยวงศ์*

คดีเช่าซื้อและคดีบัญชีเดินสะพัดซึ่งอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของแผนกคดีพาณิชย์และเศรษฐกิจในศาลฎีกาซึ่งศาลชั้นต้นรับฟ้องและดำเนินกระบวนการพิจารณาอย่างคดีแพ่งสามัญนั้น คู่ความมักยกข้อโต้แย้งขึ้นในระหว่างพิจารณาของศาลชั้นอุทธรณ์หรือศาลฎีกาว่า ความจริงแล้วคดีดังกล่าวเป็นคดีผู้บริโภคซึ่งศาลต้องดำเนินกระบวนการพิจารณาไปตามพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๕๑ ปัญหาว่าข้อโต้แย้งดังกล่าวฟังขึ้นหรือไม่ และศาลจะดำเนินกระบวนการพิจารณาอย่างไรต่อไป

การที่คู่ความยกข้อโต้แย้งว่าคดีเป็นคดีผู้บริโภคในชั้นอุทธรณ์หรือชั้นฎีกา โดยไม่เคยยกข้อโต้แย้งดังกล่าวขึ้นในระหว่างพิจารณาของศาลชั้นต้น และอ้างว่าเป็นข้อกฎหมายอันเกี่ยวข้องกับความสงบเรียบร้อยของประชาชนซึ่งศาลสูงต้องพิจารณาปัญหาดังกล่าวนั้น ศาลฎีกาวินิจฉัยว่าการโต้แย้งว่าคดีที่ศาลชั้นต้นรับฟ้องและดำเนินกระบวนการพิจารณาอย่างคดีแพ่งสามัญดังกล่าว ไม่ถูกต้อง เพราะความจริงแล้วคดีนั้นเป็นคดีผู้บริโภค ต้องเป็นไปตามมาตรา ๘ พระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๕๑ คือ คู่ความต้องขอให้ประธานศาลอุทธรณ์วินิจฉัยอย่างช้าในวันขึ้นสองสัปดาห์หรือวันสี่สัปดาห์ในกรณีที่ไม่มี การขึ้นสองสัปดาห์ หากพ้นกำหนดเวลาดังกล่าวแล้ว ห้ามมิให้มีการขอให้วินิจฉัยปัญหาดังกล่าวอีก เมื่อจำเลยไม่ได้ให้การต่อสู้ว่าโจทก์ต้องฟ้องจำเลยเป็นคดีผู้บริโภค หรือยกปัญหาว่าคดีนี้เป็นคดีผู้บริโภคเพื่อขอให้ประธานศาลอุทธรณ์วินิจฉัย จนศาลชั้นต้นพิจารณาพิพากษาคดีเสร็จแล้ว จำเลยเพิกมายกปัญหานี้ขึ้นอุทธรณ์ จึงพ้นกำหนดเวลาตามมาตรา ๘ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๕๑ และต้องถือว่าจำเลยยอมรับอำนาจของศาลชั้นต้นที่พิจารณาคดีนี้อย่างคดีสามัญ การที่ศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์ดำเนินกระบวนการพิจารณาคดีดังกล่าวอย่างคดีแพ่งสามัญจึงชอบแล้ว (คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๖๗๐๙/๒๕๖๒)

แผนกคดีพาณิชย์และเศรษฐกิจในศาลฎีกา

เมษายน ๒๕๖๖

* เลขานุการแผนกคดีพาณิชย์และเศรษฐกิจในศาลฎีกา